

Sygnatura akt II K 681/15

Ds. 1404/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Ząbkowicach Śl. II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Kudryńska

Protokolant: Joanna Kopacz

po rozpoznaniu w dniu 08.02.2016 r.

sprawy

K. N.

s. J. i S. z domu W. ur. (...) w B. oskarżonego o to, że:

w dniu 12 grudnia 2015 roku w miejscowości S., woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości- wyniki badań- 0,35 mg/dm³, 0,37 mg/dm³, 0,33 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki H. (...) nr rej. (...)

to jest o czyn z art. 178 a § 1 kk

*****

I. Oskarżonego K. N. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu stanowiącego występki z art. 178a§1 kk i za to na podstawie art. 178a§1 kk w zw. z art. 34 § 1 a pkt 1 kk w zw. z art. 35 § 1 kk wymierza karę 6/ sześciu/ miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 /dwudziestu/ godzin w stosunku miesięcznym.

II. Na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres lat 3/ trzech/

III. Na podstawie art. 43 a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 /pięć tysięcy/ złotych;

IV. Na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 12.12.2015r

V. Na podstawie art. 627 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa uzasadnione wydatki poniesione przez Skarb Państwa i wymierza mu opłatę w kwocie 120 /stu dwudziestu/ złotych.

Sygn. akt II K 681/15

UZASADNIENIE

W dniu 12 grudnia 2015r. K. N. znajdując się w stanie nietrzeźwości jechał do sklepu samochodem marki H. (...) nr rej. (...). Około 18.55 w S. na drodze W 385 został zatrzymany do kontroli przez pełniących służbę funkcjonariuszy policji - mł. asp. W. G. i sierż. sztab. D. K.. Następnie kierujący samochodem K. N. został poddany badaniu na zawartość

alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem typu A.-sensor - pierwsze badanie przeprowadzone o godz. 18.58 wykazało u kierującego 0,35 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, a drugie przeprowadzone o godz. 18:14 - 0,37 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, natomiast trzecie przeprowadzone o godz. 19:29 - 0,33 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. W tej sytuacji policjanci zatrzymali K. N. prawo jazdy za stosownym pokwitowaniem, a samochód przekazano jego znajomej.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: protokołu użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu typu A.-sensor IV (k.2 akt), świadectwa wzorcowania A.-sensora (k.3 akt) oraz wyjaśnień oskarżonego K. N. (k.11 akt).

K. N. jest emerytem z miesięcznym uposażeniem 1700 zł. Jest żonaty, ma jedno dziecko w wieku 38 lat. W/wym. nie był karany.

Dowód:

- karta karna - k. 13

- wyjaśnienia oskarżonego k. 11

Oskarżony K. N. przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podał, że w dniu 12.12.2015r. około południa wypił dwa piwa. Wieczorem tj. około 19.00, myśląc, że jest już trzeźwy postanowił pojechać samochodem do odległego o około 800 m sklepu. Podjechał pod sklep i postanowił od razu zawrócić. W trakcie zawracania zapiął pasy, ponieważ wcześniej zapomniał. Wtedy od strony Z. nadjechał radiowóz policji i został zatrzymany do kontroli drogowej, a badania wykazały, że był jednak jeszcze w stanie nietrzeźwości. (k.11).

Sąd zważył , co następuje.

W ocenie Sądu przyznanie się oskarżonego K. N. do winy zasługuje na zaufanie - jego sprawstwo w zakresie inkryminowanego czynu zabronionego potwierdza, bowiem jednoznacznie pozostały zgromadzone w sprawie materiały dowodowe. Stan w jakim znajdował się oskarżony w chwili prowadzenia samochodu, potwierdzają jednoznacznie wyniki przeprowadzonego wobec K. N. badania urządzeniem kontrolno – pomiarowym do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu typu alko-sensor IV. Przeprowadzone trzykrotne badanie ww. urządzeniem wykazało, iż zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu u oskarżonego wyraźnie i zdecydowanie przekroczyła ustawowy próg stanu nietrzeźwości, osiągając wyniki: 0,35mg/l, 0,37 mg/l, 0,33 mg/l. W ocenie Sądu brak jakichkolwiek podstaw, aby kwestionować rzetelność i prawidłowość powyższych badań. Odnosząc się do wyjaśnień oskarżonego odnośnie rodzaju, ilości, czasu, miejsca i okoliczności spożywania przez niego alkoholu, wobec braku dowodów przeciwnych w tym zakresie, brak zdaniem Sądu podstaw do jednoznacznego zakwestionowania tych supozycji. Niemniej jednak zważywszy na podawany przez oskarżonego odstęp czasowy od spożycia przez niego alkoholu do momentu zatrzymania przez policję (ponad 6 godzin) oraz uzyskane już po jego zatrzymaniu wyniki stopnia stężenia alkoholu w jego organizmie, z dużą ostrożnością należy potraktować twierdzenia K. N., iż do południa wypił jedynie 2 piwa. Nie kwestionując indywidualnych właściwości każdego organizmu w zakresie wchłaniania i spalania alkoholu, względy doświadczenia życiowego wskazują jednak, iż w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego mogą nie być do końca rzetelne i dokładne. Powyższa okoliczność ma jednak znaczenie poboczne i w okolicznościach niniejszej sprawy w żaden sposób nie wpływa na kwestię odpowiedzialności karnej oskarżonego.

Zdaniem Sądu pozostała dokumentacja w niniejszej sprawie sporządzona została zgodnie z wymogami procedury karnej i nie budzi żadnych zastrzeżeń co do swojej wiarygodności i rzetelności udokumentowanych czynności.

Reasumując powyższe, wina i sprawstwo oskarżonego K. N., w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym wyjaśnień oskarżonego, nie budzi w ocenie Sądu żadnych wątpliwości. K. N. prowadząc w dniu zdarzenia na drodze publicznej w S. samochód osobowy marki H. (...), w stanie znacznie przekraczającym stan nietrzeźwości (I badanie– 0,35 mg/l, II badanie – 0,37 mg/l, III badanie – 0,33 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu) w

sposób oczywisty wyczerpał znamiona występkę opisane w dyspozycji art. 178a§1 kk. Oskarżony będąc w pełni świadomy tego, iż spożywał alkohol w stopniu powodującym wyraźne przekroczenie stanu nietrzeźwości, kierował na drodze publicznej samochodem osobowym, stąd też zarzucanego mu czynu dopuścił się więc umyślnie w zamiarze bezpośrednim.

Sąd orzekając w przedmiotowej sprawie w trybie art. 335§1 kpk w zw. z art. 343 kpk uznał, iż wobec spełnienia warunków określonych w art. 335 kpk tj. wystąpienia przez oskarżyciela z wnioskiem o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie uzgodnionej z oskarżonym kary. Instytucja art. 335kpk tzw. dobrowolne poddanie się karze przez oskarżonego, sprowadza się do swoistego porozumienia między sprawcą czynu, a organem procesowym, w granicach zagrożenia ustawowego, które może zostać zaakceptowana przez orzekający Sąd.

Wymierzając oskarżonemu K. N. karę Sąd kierował się dyrektywami wskazanymi w art. 53 kk, zasadami określonymi w art. 58§1 kk oraz uwzględnił okoliczności wpływające tak obciążająco, jak i łagodząco na jej wymiar. Zdaniem Sądu uznać należy, iż zarówno stopień winy oskarżonego, jak i stopień społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu jest znaczny. Nietrzeźwość uczestników ruchu drogowego jest jedną z głównych przyczyn wypadków drogowych. Związane z takim zachowaniem zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu jest oczywiste, realne i często tragiczne w skutkach. Niestety, pomimo szeregu akcji mających na celu uświadomienie kierowcom, jak bardzo niebezpieczne i nieodpowiedzialne jest prowadzenie samochodów w stanie nietrzeźwości, w dalszym ciągu notuje się bardzo dużo tego typu występków. Oskarżony prowadząc pojazd w ruchu lądowym mimo uprzedniego spożycia alkoholu w sposób świadomy i rażąco naruszył jedną z podstawowych zasad gwarantujących bezpieczeństwo uczestników tego ruchu. Nie ulega wątpliwości, iż przy stężeniu alkoholu w organizmie wynoszącym 0,35 mg/l, zdolności psychomotoryczne kierowcy, niezależnie od jego subiektywnych odczuć, są bardzo obniżone, co bezpośrednio przekłada się m.in. na czas reakcji oraz odbiór i ocenę sytuacji na drodze. W tym stanie rzeczy, już samo podjęcie decyzji o kierowaniu samochodem i wyjechaniu na ulicę, uznać należy za skrajnie nieodpowiedzialne i naganne. Od każdego kierowcy dysponującego nawet zupełnie przeciętnym rozeznanieniem i wyobraźnią należy oczekiwać, iż w takiej sytuacji bezwzględnie zaniecha prowadzenia samochodu. Jako okoliczność łagodzącą z kolei Sąd wziął pod uwagę przyznanie się oskarżonego do zarzucanego mu czynu. Biorąc pod uwagę powyższe, Sąd uznał, iż kara 6 /sześciu/ ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 /dwudziestu/ godzin w stosunku miesięcznym jest karą adekwatną do stopnia winy oskarżonego i społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu i spełni swoje cele tak w zakresie oddziaływania zapobiegawczego i wychowawczego w stosunku do oskarżonego, jak i w zakresie potrzeb kształtowania świadomości prawnej i właściwych postaw społeczeństwa.

Zgodnie z treścią art. 42§2 kk i art. 43§1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego K. N. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Czasokres orzeczonego zakazu jest w przekonaniu Sądu adekwatny do okoliczności przedmiotowego czynu. Określając czas trwania zakazu Sąd miał na uwadze przede wszystkim stopień nietrzeźwości K. N. oraz fakt, iż swoim zachowaniem na drodze w dniu zdarzenia oskarżony w sposób rażąco nadużył zaufanie do swojej osoby jako rozważnego i bezpiecznego kierowcy i użytkownika dróg. Okres 3 lat zakazu powinien uzmysłwić oskarżonemu konieczność zachowywania trzeźwości w kierowaniu pojazdami. Dolegliwość tego środka karnego odpowiada również potrzebie prewencyjnego oddziaływania. Na poczet zakazu zgodnie z treścią art. 63§2 kk Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 12.12.2015r.

Zgodnie z treścią art. 43a§2 kk Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 zł. Powyższy środek karny (obligatoryjny od 18 maja 2015r. wobec sprawcy czynu z art. 178a§1 kk w wysokości co najmniej 5.000 zł) winien uświadomić oskarżonemu również finansową nieopłacalność kierowania pojazdami w stanie nietrzeźwości oraz zwrócić jego uwagę na często tragiczne skutki takich nieodpowiedzialnych zachowań.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk, a także na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) obciążając nimi w całości oskarżonego. Na koszty te złożyła się kwota 50 zł tytułem wydatków wyłożonych w toku postępowania

przygotowawczego, kwota 20 zł tytułem ryczałtu za doręczenie wezwań i innych pism w postępowaniu sądowym oraz kwota 120 zł tytułem opłaty.